

Членъ 54). Комисіонеринътъ, когато е далъ въ брой пары за стокъ, която му ся праща отъ друго нѣкое мѣсто, за да я продаде за смѣткъ на нѣкой уполномощитель, явно е че има право и ся прѣдпочита отъ всѣкій другій, за да задържи отъ стойността на продаденятъ стокъ, прѣдплатеннитѣ пары, лихви и разноскитѣ си. Обаче за да бѣде стоката подъ управленіето му, като е въ магазятъ му или отправена въ градскія гюмрюшкы анбаръ, или ако не е още дошла, той трѣбва да покаже товариелніятъ вапорскы (гемійскы) записъ, (полица ди карико), съ когото да ся докаже, че стоката е пратена до него.

Членъ 55). Една стока, ако е продадена или прѣдадена за смѣткъ на уполномощительтъ, комисіонеринътъ за исплащаніето на прѣдплатеннитѣ му пары, лихви и други разноска, има право и ся прѣдпочита да ся наплати отъ стойността на стокатъ, прѣди всѣкій другій заиматель на уполномощительтъ.

ОТДѢЛЪ ПЕТИЙ.

ЗА

Комисіонеритѣ и аманетчіитѣ които прѣнасятъ и испращатъ стоки по сухо и по море.

Членъ 56). Единъ комисіонеринъ или аманетчія, длѣженъ е да забѣлѣжава въ дневнатъ си книгъ (тефтеръ) видѣтъ, количеството и стойността на стокатъ, за която е натоваренъ да прѣнесе и испрати по сухо, или по море.

Членъ 57). Комисіонеринътъ и аманетчіятъ, до гдѣто нѣматъ нѣкоя здрава прѣпятственна причина за прѣдаденятъ му стокъ, длѣженъ е и увързанъ, да я испрати и да прѣстигне на мѣстото си, въ разстояніе на врѣ-